

Eğitim İş

Eğitim ve Bilim İşgörenleri Sendikası

2012 - 2013 EĞİTİM- ÖĞRETİM YILI
4+4+4 ~~Ş~~ORUNLU EĞİTİM
YASASIYLA BAŞLIYOR

Eğitim İş
RAPORU
Ağustos 2012

GİRİŞ

Halk arasında yaygın olarak “4+4+4 yasası” olarak adlandırılan ve beş AKP milletvekili tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisi’ne sunulan yasa teklifi, 30 Mart 2012 günü kabul edildi ve 6287 Sayılı “İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” adıyla yasalaştı. 11 Nisan 2012 tarihinde de Resmi Gazete’de yayınlanarak yürürlüğe girdi.

Yasa, eğitim gibi ülkenin geleceğini ve tüm bireylerini ilgilendiren bir konuda yapılması gereken uzlaşa ve demokratik katılım yaklaşımı ile paydaşlarca benimsenmeden, bilimsel araştırma ve geliştirme (AR-GE) veri ve bulgularını içermeyen, halkın tam, doğru ve anlaşılır nitelikte bilgilendirilmesi sağlanmadan apar topar hayata geçirilmiştir.

Tamamen ideolojik hedefler doğrultusunda hazırlanan yasanın asıl amacı; sözde darbelerle mücadele ve meslek lisesi mezunlarının mağduriyetleri ön plana çıkartılarak kamuoyundan gizlenmiştir. Buradaki asli hedefin, cumhuriyetle hesaplaşmak, ulusal düzeydeki eğitimi tamamen cemaatlerin kontrolüne ve piyasa koşullarına sunmak olduğu açıktır.

Yasayla birlikte getirilen değişikliklerin, uluslar arası eğitim uygulamaları standartlarına da uymadığı anlaşılmaktadır. UNESCO tarafından yürütülen Uluslararası Eğitim Sınıflandırma Standartları’na göre eğitim programlarını hazırlayan AB ülkelerinde en yaygın zorunlu eğitim süresi 9-10 yıl, en yaygın zorunlu eğitime başlama yaşı da 6’dır. Bazı ülkelerde ise 7 yaştır. Yine 6287 sayılı yasanın en önemli gerekçesi olarak sunulan mesleki eğitimin küçük yaşta başlatılması gerekliliğine karşı AB ülkelerinde mesleki eğitim, ağırlıklı olarak ortaöğretim (lise) düzeyinde olmakla birlikte, bilgi çağında bu eğitimin yüksek öğretime kaydırılmasının daha uygun olacağı tartışılmaktadır.

Kaldı ki AKP, ne seçim bildirgesinde, ne de 61. Hükümet programında eğitim sistemine yönelik böyle bir değişikliği gündemine almamıştır. Yine çıkarılan yasayla ilgili olarak Milli Eğitim Bakanlığı’nın 2010-2014 Stratejik Planı ile 2012 Yılı Bütçe Kanunu’nda herhangi bir değişiklikten söz edilmemektedir. Buradan da anlaşılacağı üzere üçüncü kez iktidara gelen AKP, aldığı bu destekle kafasının içindeki asıl hedefi uygulamaya koymuştur.

Fiziki alt yapı oluşturulmadan, okul öncesi eğitim zorunlu yapılmadan yürürlüğe giren 4+4+4 kesintili zorunlu eğitim sisteminin uygulanmaya başlanmasıyla birlikte sorunlar su yüzüne çıkmıştır. Yasanın hazırlanış aşamasına ilgisiz kalan büyük yığınlar, yasanın

etkileri karşısında cılız da olsa tepkilerini ortaya koymaya başlamışlardır.

Bu tepkiler karşısında siyasi iktidar ilk olarak okula başlama yaşında geri adım atmıştır. Çıkarılan yasada, 60 ay olarak belirlenen çağ nüfusunun okula başlama yaşı bir genelge ve arkasından yönetmelik değişikliği ile 66 aya çıkarılmıştır. Böylece çıkarılan yasayı ilk delen Milli Eğitim Bakanlığı'nın kendisi olmuş, yasaya rağmen alt norm düzenlemesi yaparak hukuk garabeti yaratmıştır.

Okulların dönüştürülmesiyle birlikte binlerce öğrenci ve öğretmenin okullarından uzaklaştırılması, binlerce sınıf öğretmenin norm fazlası durumuna düşmesi ile eğitimcilerde oluşan tepkinin devamı, okulların açılmasıyla sınıf mevcutlarında yaşanacak artış, okulu ve öğretmeni değişen öğrenci mağduriyetleri ile velilerin yasanın etkilerini daha da yakından görmesine neden olacaktır.

YASAYLA BİRLİKTE OKUL ÖNCESİ EĞİTİM YOK SAYILMIŞTIR

Zorunlu ilköğretime başlama yaşının 1 yıl erkene alınması ve bunun sonucu olarak okul öncesi eğitimin, zorunlu eğitimin dışına çıkarılması çocuğun gelişim ve eğitimine ilişkin bilimsel verilere uygun değildir.

MEB'in 2010-2014 Stratejik Planı'nda hedef, "Okul öncesi eğitimde % 33 olan net okullaşma oranını dezavantajlı çocukları gözeterek plan dönemi sonuna kadar % 70'in üstüne çıkarmak" şeklinde belirlenmesine rağmen, bir taraftan da okul öncesi eğitim yok sayılmaktadır.

Çocuklar gelişimsel olarak ilköğretime hazır olduklarında okula başlamalıdır. Bunun için okula başlamadan en az bir yıl okul öncesi eğitim önemlidir. İlköğretim sürecinden önce ve bu sürecin dışında yapılan okul öncesi eğitimin temel amacı, çocukları ilköğretime hazırlamak ve ilköğretim için gerekli becerilerin kazandırılmasında önemli fırsatlar sunmaktır.

Yurtiçi ve yurtdışında yapılan bilimsel çalışmaların sonuçları, okul öncesi eğitim almış çocukların, bu eğitimi almamış akranlarına kıyasla hem ilköğretime daha iyi uyum sağladıklarını hem de üst öğrenim basamaklarında daha başarılı olduklarını göstermektedir. Dolayısıyla, genel olarak dünyadaki birçok ülkede en az 72 aylık çocukların ilköğretime başlatılmaları ve ilköğretim öncesinde okul öncesi eğitim uygulamaları bir tesadüf değildir. Kaldı ki; 1983-1985 eğitim-öğretim yıllarında 5 yaş çocuklarının ilköğretime alınmalarının pilot okullarda denendiği ve bu uygulamanın başarısızlıkla sonuçlandığı da bilinmektedir.

OKULA BAŞLAMAK İÇİN 5 YAŞ ÇOK ERKEN

Anaokuluna gitmeden ilköğretime başlayacak olan çocuklar yeterli bilişsel, duygusal, sosyal ve fiziksel gelişimi sağlayamadan ilköğretimde sunulan becerileri edinemez. Bu yaş çocuklarının çoğu öz bakım gereksinimlerini bile kendi kendilerine karşılayamazlar. Bu çocukların önemli bir bölümü henüz tuvalet alışkanlığı kazanmamış, kural algısı oluşmamış, kalem tutma becerisi edinmemiş, oyun çağındaki çocuklardan oluşmaktadır.

6 yaş öncesi çocuğun beynindeki bilişsel yapılar okul temelli akademik öğrenme için henüz gelişmiş değildir. Bu dönemdeki çocukların dikkat süresi kısa olduğu için okullardaki 40 dakikalık derslerde oturmaları ve dikkatlerini derse vermeleri mümkün değildir. Çocukların dikkat dağınıklığı, disiplinsizlik, dinleme bozukluğu gibi etiketlendirmelere maruz kalmaları ve bu durumun sonraki eğitim yaşantılarını derinden etkilemesi olasıdır.

Bakanlık yaptığı açıklamalarda, 1. sınıfların okulöncesi sınıfı gibi olacağını, okuma yazma öğretimi yapılmayacağını duyurmuştur. Ama nedense okulöncesi eğitimi bu konuda eğitilmiş okulöncesi öğretmenlerine değil okuma yazma ve üst eğitim-öğretim faaliyetlerini gerçekleştirmek üzere yetiştirilmiş sınıf öğretmenlerine yaptırma eğilimindedir. Dolayısıyla bu sitemin başarılı olmayacağı bugünden apaçık ortadadır.

Ayrıca Milli Eğitim Bakanlığı, okulların fiziki yapılarında ve müfredat programlarında hiçbir hazırlık yapmadan uygulamayı başlatmıştır. Okulların fiziki koşulları; merdivenleri, tuvaletleri, sıra ve masaları, tahtaları 5 yaş çocuğu için uygun değildir. Çocuklarımızın küçük dünyaları, renkli ve eğlenceli anaokulu yerine yoğun müfredatlı, kalabalık sınıflara mahkûm edilmektedirler.

Kaldı ki bu yıl, (2012-2013 Eğitim-Öğretim Yılında) üç farklı yaş grubu öğrenciler aynı sınıfa kayıt yaptırmış olacaklardır. 2012 yılı eylül ayı itibariyle 66 ayını dolduran 5 yaş, 6 yaş ve geçen yıl birkaç aylığına zamanı dolmadığı için kayıt yaptırmayıp bu yıl kayıt yaptıracak 7 yaş grubu öğrenciler okula başlayacaktır. Kanunun gerekçelerinde ısrarla üzerinde durulan “farklı gelişim dönemi”, aynı sınıfa kayıt yaptıracak olan 5,6,7 yaşlarındaki bu çocuklarımız için geçerli olmayacak mı?

UNESCO İstatistik Enstitüsü'nün verilerine göre, dünyadaki 204 ülkenin 126'sında, yani ülkelerin yüzde 62'sinde, okula başlama yaşı 6'dır. Bu ülkelere Güney ve Kuzey Amerika ile Batı Avrupa ülkelerinin çoğunluğu dâhildir. İlköğretime başlama yaşı 5'e ve ilköğretimin ilk kademesi 4 seneye indirildiği için, Türkiye dünyada böyle bir eğitim yapısına sahip ve çocuklarının ilköğretim ilk kademesi 9 yaşında tamamlayacağı tek ülke haline gelmiştir.

Görüldüğü gibi hiçbir pedagojik temeli olmayan, sadece ve sadece 5. sınıf normları ellerinden alınan sınıf öğretmenlerine yeni norm oluşturma çabasından ileriye gitmeyen 60-66 ay uygulaması henüz başlamadan başarısız olmaya mahkumdur.

İKİNCİ DÖRT YILDA MESLEKİ YÖNLENDİRME BİLİM DIŞI

Yeni sistemde ilköğretimin ikinci kademesinde okul türlerinin çeşitlenmesi beklenirken, amacın yalnızca imam hatip ortaokullarının açılması olduğu anlaşılmıştır. Yayınlanan genelge ve yönetmeliklerde imam hatip dışındaki meslek liselerinin ortaokullarının açılması ile ilgili hiçbir şekilde söz edilmemektedir.

Yine yayınlanan ilkokul ve ortaokullar ders çizelgesinden de anlaşılacağı gibi meslek denilince Milli Eğitim Bakanlığı'nın aklına yalnızca imamlık gelmektedir. Eğitim Bilimleri açısından bir öğrencinin kendini objektif olarak tanıması, sahip olduğu potansiyeli açığa çıkararak kendini gerçekleştirmesi ve ussal mesleki kararını temel eğitim içerisinde (5-13 yaşına kadar geçen sürede) vermesi olanaklı değildir. Çünkü sözü edilen bu dönem, öğrencilerin duygusal tepkilerinin yoğunlaştığı, kararlarının çoğunlukla duygularına dayalı gerçekleştiği, çok sık karar değişikliklerinin yaşandığı ergenlik dönemine rastlamaktadır. Yapılan bilimsel araştırmalar, ergenlerde duygusal dayanaklı karar verme, sürekli değişen kararlar konusunda 17-18 yaşlarında durulmaya başlandığı, davranışlarında gerçekçi, bilimsel olmasının ve kararlılık göstermesinin bu dönemde başladığını saptamaktadır. Bu nedenle, mesleki yönlendirmenin 17-18 yaşlarında yapılması öngörülmektedir. Bu durum bize mesleki yönlendirmenin orta öğretimin (lise) son yıllarına doğru yapılmasının doğru ve bilimsel olacağını göstermektedir. Avrupa ve gelişmiş ülkelerde mesleki yönlendirmenin ortaöğretimin son yıllarında yapılması bu nedenle bir rastlantı değildir.

Ayrıca, kademeler arası geçişte belirsizliklerin olması, birinci kademedен sonra da bir seçme ve yerleştirme sınavının da yapılacağı anlamına gelmektedir. Böylece çocuklarımız sınav kaygısını daha erken yaşlarda yaşayacaklar ve bu sınava hazırlanmak için dershanelerle daha erken tanışacaklardır. Sınavların, çocuklarımızın ruh sağlığı üzerinde yarattığı olumsuz etkiler giderek artacaktır.

İMAM HATİP OKULLARI KORUNMAKTA DİĞER OKULLAR YOK SAYILMAKTA

Yapılan değişim ilköğretim kurumlarını ilkokul, ortaokul ve imam-hatip ortaokulu olarak tanımlamaktadır. Bu durumda 8 yıllık kesintisiz eğitimle tek bir kurum olarak bütünleştirilen ilköğretim kurumları, ilkokul, ortaokul ve imam-hatip ortaokulu biçiminde dağıtılacaktır. Ancak hangi okulun hangi kuruma dönüşeceği ve sayılarının ne olacağı belli değildir. Bunların kararı valiliklere bırakılmış olup baskı grupları ve öğrenci velilerinin tutumuna bağlı olarak yumuşak bir geçiş yapmak istenilmektedir. İmam Hatipliler

Derneği ve Ensar Vakfı gibi, bir takım örgütler imam-hatip ortaokullarının sayısının çok ve kentin iyi yerindeki okulların imam-hatip ortaokulu olması için valilik ve il milli eğitim müdürlükleriyle toplantılar yapmaktadır. Bu kapsamda 673 tane imam hatip ortaokulu açılırken, Türkiye genelinde 2000 imam hatip ortaokulu açılmasının hedeflendiği belirtilmiştir. Gereksinim olduğu konusunda somut bir veri olmadığı halde İHO'ların kurulmasına öncelik verilmesi, cumhuriyet eğitiminin temelini oluşturan öğretim birliğini ortadan kaldırmıştır.

İmam hatip okullarını, karşı devrim sürecinin bir parçası olarak görme anlayışı yeni değildir. 1969 yılında dönemin Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay şöyle diyordu:

“Bugünkü (1968-1969) -laik- okullar birer anarşi yuvası haline geldi. Bu -laik- okullardan yetişen gençlere memleket idaresi teslim edilemez. On yıl sonra bunların hepsi işbaşına geçecekler. Onlara nasıl güvenebiliriz. Hem biz laik okullara karşı imam hatip okullarını 'bir alternatif' olarak düşünüyoruz. Devletin kilit mevkilerine yerleştireceğimiz kişileri bu imam hatip okullarında yetiştireceğiz.”

Emekli Orgeneral, Genelkurmay Başkanı ve Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın, 1960'larda dile getirdiği ülke yönetiminin kilit noktalarına imam hatip mezunlarını yerleştirmek düşüncesi, yaşanan gerçekliğe baktığımızda adım adım gerçekleşmiş bulunuyor.

Söz konusu anlayışa dair çarpıcı bir örnek, Türkiye İmam Hatipliler Vakfı (TİMAV) ve İlim Yayma Cemiyeti tarafından, Malatya İl Milli Eğitim Müdürlüğü'ne asılan pankarttır. Pankartta “Engeller kalktı, hasret bitti! Ümit nesli yetişsin diye imam hatip liseleri ve imam hatip okulları açıldı. Hayırlı olsun. Şimdi sıra bizde! Çocuklarımızı imam hatip okullarımıza kaydedelim” ifadeleri yer almıştır.

Pankarttaki “şimdi sıra bizde” ifadesi özellikle dikkat çekicidir. Neyin sırasının geldiğinden bahsedilmektedir? Yoksa sırası gelen, Tevhid-i Tedrisatın ortadan kaldırılması mıdır?

AKP, yandaş Milli Eğitim Müdürleri aracılığıyla İHO'lara velileri ve öğrencileri özendirmek için promosyon kampanyaları da başlatmıştır.

9 yaşında, iyiyi kötüyü, doğruyu, yanlışı ayırma gücüne sahip olmayan, dolayısıyla tercih seçeneği olamayacak çocuklar, çevrenin ve ailesinin etkisinde kalarak, belirli bir mesleği yapmaya zorlanacaktır. Kırsal ve yoksul kesimde bu meslek daha çok imam ve hatip olarak karşımıza çıkacaktır.

Diğer yandan, İlköğretim Kurumları Yönetmenliği'nde yapılan bir değişiklik ile ilkokulu bitiren imam hatip ortaokuluna giden bir öğrenci, bir yıl boyunca hafızlık kursuna

devam etmesi durumunda, bu sürenin zorunlu eğitim kapsamında değerlendirileceği ve bu bir yıllık sürenin öğretim hayatında bir kayıp meydana getirmemesi için o sınıfa ilişkin derslerin tamamlattırılması için okul müdürlerinin gerekli önlemi alacağı hükmü getirilmiştir.

Ayrıca yönetmelikte yapılan değişiklikle İHO 5. sınıf öğrencilerinin bir yıl izinli sayılarak Kuran kurslarına devam etmelerinin önü açılmıştır. Böylece henüz 9-10 yaşındaki çocukların beyinleri tarikat-cemaat yurtlarında yıkanacak, Başbakan'ın da sözünü ettiği dindar(dinci) ve kindar gençlik yetiştirilecektir.

İLKÖĞRETİM KURUMLARI HAFTALIK DERS ÇİZELGESİ İLE NE AMAÇLANIYOR?

İlk ve ortaokullarda okutulacak derslerle ilgili çizelgelerin bilimsellik ve pedagoji ile uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Deyim yerindeyse bu ders çizelgeleriyle dağ fare doğurmuştur. Ders çizelgeleri hazırlanırken, okutulacak zorunlu ve seçmeli ders saatleriyle ilgili çok yanlış uygulamalar yapılmıştır.

4+4+4 yasasının ve temel derslerin doğru bir felsefe ve çerçeveye oturtmadan hazırlanmış olması nedeniyle eğitimimiz ciddi bir risk altındadır. İktidar kendi çıkardığı yasayı bile doğru uygulamayı becerememekte, kendi çıkardığı yasaları yönetmeliklerle bypass etmektedir.

Kabul etmek gerekir ki eğitim bir bilim alanıdır. Eğitimde yeni yapılandırmalara gidilirken eğitim alanında uzman olanların, akademisyenlerin, konunun tarafı olan eğitim sendikalarının görüşleri alınmalı ve bu konular uzun uzun tartışılmalıdır. Ancak siyasal iktidar sadece "hikmeti kendinden menkul" bazı derneklerin ve hormonlu bir biçimde büyüttüğü yandaş sendikaların görüşlerine değer vermekte, başka bir deyişle aslında kendi düşüncelerini bu sözde sivil toplum örgütleri ya da emek örgütlerine söyletmektedir. Onlara göre başka hiç bir kişi ya da kurumun görüşü önemli değildir. Hatta bu konuda düşünce üretenlere konuyu siyasi alana çekmek suçlaması yöneltilmektedir. Oysa Meclis'ten oldu bittiye getirilerek çıkarılan 4+4+4 Kesintili Zorunlu Eğitim Yasası ve onun uygulaması biçiminde yansıyan İlköğretim Kurumları Haftalık Ders Çizelgesi içeriği ve hazırlanışı bakımından doğrudan doğruya siyasi bir amaca hizmet etmektedir.

Bu nedenle hazırlanan ders çizelgeleri var olan sorunları çözmek bir yana, yeni sorunlar ve bir kargaşa ortamı yaratacaktır.

Yeni sistemde 1. ve 5. sınıfa başlayan öğrenciler yeni ders çizelgesine göre eğitim görecek. Seçmeli dersler ortaokul 5-8. sınıflarda alınabilecek ve her sınıfta haftada en fazla 8'er saat ders seçilebilecek. Öğrencilerin, yöneticiler tarafından "**Din, Ahlak ve Değerler**" alanındaki toplam 6 saatlik derslere yönlendirileceği muhakkaktır. 2 saat de

zorunlu “**Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi**” dersi alacak olan öğrenci, toplamda 8 saat, din alanıyla ilgili ders görmüş olacaktır.

Programa din içerikli derslerin girmesi, bu dersin tüm ortaokullar ile ortaöğretim kurumlarında yer alması, beraberinde tüm bu okullarda önceleri bu derslerde olmak üzere öğrencilerin “TÜRBAN” ile derslere girmelerini getirecek ve dolayısıyla tüm okullar zaman içerisinde imam-hatipleşme süreciyle karşı karşıya kalacaktır. Bu durumda güncel politik alanda kullanılacak ve yeni mağduriyet oyunlarının yaşanacağı politik bir süreç yaratılarak toplumun dinselleşmesi sağlanacaktır. Bu gelişim zaman içerisinde bizi, başta tüm kamu kurumlarında çalışan personelin TÜRBAN giymesiyle başlayan, zamanla devletin hızla dinselleşmesi gibi bir sürecin yaşanmasına sürükleyecektir. Hele hele bu süreçte mahalle baskısının ve devletin dinamiklerinin de yoğunluklu olarak kullanılmasını da dikkate alırsak sürecin çok hızlanacağı kaçınılmaz olacaktır

OYUN YAŞINDA OLAN ÇOCUKLAR SANAT VE SPOR DERSLERİNDEN UZAKLAŞTIRILMIŞTIR

İlkokul programının oyuna dayalı ve rahat bir program olması gerekirken, ilk kademedeki “**Beden Eğitimi ve Spor**” dersi tamamen kaldırılmıştır. Yerine, ilk üç sınıfta 5, dördüncü sınıfta 2 saat olmak üzere “**Oyun ve Fiziki Etkinlikler**” dersi konulmuştur. Bu dersin özellikle “fiziksel etkinlikler” kısmında ne kastedildiği belli değildir. Karar verme, sorun çözme, kaynak kullanımı gibi becerilerin kazandırılmasına dayalı olan “oyun” ile beden eğitimine denk düşecek “fiziksel etkinlikleri” birlikte vermek doğru değildir.

DERSLERİN İSİMLERİ DÜŞÜNÜLMEDEN SOMUTLAŞTIRILMADAN KONULMUŞTUR

İlk kademedeki derslerin adı, dersi alan çocukların anlayacağı düzeyde yalın ve açık olmalıdır. İlkokul 4. sınıfta verilmesi planlanan “**İnsan Hakları, Yurttaşlık ve Demokrasi**” dersi bu kademe için oldukça soyut ve anlamsızdır.

Ayrıca kazandırılması gereken her değer, ders haline getirilmiş olsa, değil 30 saat 50 saat bile yeterli değildir. Kaldı ki bu kademedeki “**Hayat Bilgisi**” dersinin temel amacı hayata dair elde edilecek kazanımların dışında hak, hürriyet ve demokrasi gibi değerlerin de kazandırılmasıdır.

İlkokula yeni konan “**Fen Bilimleri**” adındaki dersi değerlendirecek olursak; bilim kelimesini bu kademedeki kullanmak anlamsız olabilir. Klasik adıyla “**Fen Bilgisi**” kullanılmak istenmiyorsa “**Fen**” dersi olarak da adlandırılabilir.

Milli Eğitim Bakanlığı bir taraftan 1. sınıf okulöncesi gibi olacak, oyun ve etkinlik ağırlıklı bir müfredat uygulanacak derken, diğer taraftan da Talim ve Terbiye Kurulu

Başkanlığı'nın 25/06/2012 Tarihli ve 69 Sayılı İlköğretim Kurumları (İlkokul ve Ortaokul) Haftalık Ders Çizelgesinde, Türkçe dersi 10, Matematik dersi 5 saat olarak belirlenmiştir. Ayrıca ilkokulda 1. sınıftan, 4. sınıfa kadar okulöncesi eğitimin temel dersleri olan **“Görsel Sanatlar ve Müzik”** derslerinin haftada 1'er saat olarak verilecek olması da ayrı bir sorundur. Çocukların faaliyetleri ile kendilerini gerçekleştirebilecekleri en önemli iki dersin 1'er saat olarak verilmesi vahimdir.

İlkokulu kendine özgü bir okul olarak düşünmek, eski ilköğretim sisteminin ilk dört yılı gibi ele almamak gerekir ki; bu kademeye **“Sosyal Bilgiler”** ve **“Fen Bilimleri”** derslerinin konulmasının hiçbir gereği yoktur.

“Fen Bilimleri ve Matematik” adıyla yaratılan alan, temel bilim sınıflaması anlayışına terstir. Fen ve matematik ilişkili olmakla birlikte aynı sınıflama içinde değerlendirilemez. Bu kategoride yer alan **“Bilişim Teknolojileri ve Yazılım”** kendi başına ayrı bir ders olmakla birlikte **“Bilim Uygulamaları”** ve **“Çevre ve Bilim”** dersleri üzerinden yeterli düzeyde fen eğitiminin yapılabilmesi mümkün değildir.

“Sosyal Bilimler” başlığı altında **“Halk kültürü”**, **“Hukuk ve Adalet”**, **“Medya Okuryazarlığı”** ve **“Düşünme Eğitimi”** gibi seçmeli dersler getirilmiştir. Bu derslerle sosyal bilimleri temellendirmek yeterli olmayacaktır. Ayrıca bu dersler daha önceki programlarda da yer almaktaydı. Yine **“Hukuk ve Adalet”** adında bir dersi ortaokullarda vermenin mantığını açıklamak oldukça zor olsa gerek.

Benzer bir değerlendirmeyi, **“Dil ve Anlatım”** alanı altında sunulan **“Okuma Becerileri”**, **“Yazarlık ve Yazma Becerileri”**, **“İletişim ve Sunum Becerileri”** seçmeli dersleri için de yapabiliriz. Bu seçmeli derslerle yeterli bir “dil ve edebiyat” altyapısı oluşturmak zordur. Edebiyat becerisi adı konarak değil, çok dolu bir içerikle hazırlanmış, doğrudan **“Dil ve Edebiyata Giriş”**, **“Türk Edebiyatının Temelleri”** gibi ciddi dersler yoluyla kazandırılabilir. Seçmeli olduğu için de bu dersleri seçen öğrencilerin daha ileri düzeylerde beklentilerinin olduğu bilinmelidir.

“Sanat ve Spor” alanındaki **“Drama”** ve **“Zeka Oyunları”** dersleri de kamuoyunda popülerleşmiş alanlara duyulan özentiyle ilişkili olarak konmuştur. Okullardaki derslerin içeriği bir tarafa adları bile çocukların/gençlerin zihin şemalarının oluşması, entelektüel bir çerçeveye kavuşması için anlamlı ve ciddi olmak zorundadır.

Yine ilkokul 2. sınıftan itibaren haftada 2 saat olarak okutulacak olan Yabancı Dil dersini okutacak öğretmenler, bu yaş grubundaki öğrencilere öğretim yapmak için gerek üniversite yaşamlarında gerekse hizmet içi eğitimlerde herhangi bir eğitime alınmışlar mıdır?

Sonuç olarak birçok dersin adı, düşünmeden konulmuştur. Burada da ciddiyetten uzak özentisiz bir tavır söz konusudur.

TEKNOLOJİ VE TASARIM DERSİ 6. SINIFLARDA KALDIRILDI

Bu yıla kadar 6, 7 ve 8. sınıflarda uygulanmakta olan “Teknoloji ve Tasarım” dersi, yeni ders çizelgesinde kesintiye uğramış ve 6. sınıflardan kaldırılmıştır. “Teknoloji ve Tasarım” dersi el becerilerinin gelişmesinin yanı sıra tahmin etme, problemleri tespit etme, yaratıcı çözümler bulma, düşünceleri tasarım haline getirme, gözlem ve sorgulama yapma, araştırarak değerlendirme yapma yeteneklerini geliştirdiği gibi, bireyin yaratıcılığını da geliştirir. Yani gelecek nesillerin yaşayacakları çağın ihtiyaçlarına cevap verecek bireyler yetiştirmek amacıyla konmuştur. Çocuklarımız grup dinamiğinin, ekip çalışmasının farkına varsın, hayal güçlerini geliştirsin istenmiştir.

Peki, bu dersin canı yavaş yavaş alınarak ne yapılmaya çalışılıyor. Yanıt açık. İtaatkâr, sorgulamayan, yargılamayan nesiller yetişsin ki birileri rahat etsin.

Bu ders programıyla, kendine özgü felsefesi, kültürü ve ruhu olan bir ilkokulun ve ortaokulun oluşturulması olası değildir. Bu ders çizelgelerinden herhangi bir alanda belli bir bilim altyapısının hazırlanması ve kazandırılması da beklenemez.

Özellikle ortaokullar, seçmeli dersleriyle birlikte iyi düşünülüp tasarlanmalı, iyi bir müfredatla liselerin alt yapısını oluşturabilecek okullar haline getirilmelidir.

DİNİ İÇERİKLİ DERSLER LİSE MÜFREDATINA DA GİRDİ

Talim Terbiye Kurulu'nca yapılan değişiklikle ortaöğretim kurumlarında seçmeli dersler listesine, Kur'an-ı Kerim, Hazreti Muhammed'in Hayatı ve Temel Dini Bilgiler de eklendi. Böylece bu dersler lise müfredatına da girmiş oldu. Ayrıca Sosyal Etkinlik ile Proje Hazırlama derslerinin haftalık ders saati sayıları da birer saat artırıldı, genel liselerde toplam ders saati 37'ye, Anadolu ve fen liselerinde 40'a çıkarıldı.

Söz konusu değişiklik, Bakan Dinçer'in “Ortaokul ve lisede seçmeli dersler için geniş bir havuz oluşturulacak ve okulların öğretmenler kurulu bu havuzdan dersleri seçecektir” şeklindeki sözlerinin gerçeği yansıtmadığını ortaya koymuştur.

ÖĞRENCİLER VE OKULLAR YENİ DERS PROGRAMININ YÜKÜNÜ KALDIRAMAZ

İlköğretimde 30 saat olan haftalık ders sayısı, 5. ve 6. sınıflarda 36, 7. ve 8. sınıflarda 37 saate çıkarılmıştır. Buna göre 7, 8. sınıf öğrencileri haftanın üç gününde 7, iki gününde ise 8 saat ders görecektir. 5. ve 6. sınıflar ise haftanın dört gününde 7, bir gününde ise 8 saat ders işleyecektir.

İkili eğitim yapan okullar bu ders yükünü kaldıramayacak, sabahçı çocuklar çok erken saatlerde derse başlayacak, öğlenci çocuklar ise çok geç saatlerde

çıkacaktır. Her dersin 40 dakika olduğu ve iki ders arasında en az 10 dk. teneffüs süresi olduğu, beslenme teneffüsünün 20 dakikadan az olamayacağı, sabahçı grubun okulu boşaltması, öğlenci grubun girmesi için 20 dk. süre gerektiği de dikkate alındığında birinci dersin, güneş doğmadan 5.40'ta başlaması gerekecek. Öğlenciler ise 19.20'ye, yani güneş battıktan sonraya, kadar ders görmek zorunda kalacaktır.

Kışın eve yürüyerek gidip gelen öğrenciler düşünüldüğünde sabahın karanlığında okula gelen ya da akşamın karanlığında çıkacak çocukların durumu göz ardı edilmiştir.

ÖĞRENCİLERİMİZ OKULLARINDAN VE ÖĞRETMENLERİNDEN UZAKLAŞTIRILAMAZ

Okul dönüşümleri nedeniyle binlerce öğrencimiz okullarından olmuş, yine binlerce öğretmenimiz norm kadro fazlası durumuna düşmüştür. Bu durum hem okuttuğu sınıfları bırakmak zorunda kalan öğretmenleri hem de okullarından uzaklaştırılan öğrencileri mağdur edecektir.

İl içi ve il dışı tayinlerde çalıştığı ilköğretim okulu ilkokula dönüşen branş öğretmenleri ortaokullara, çalıştığı ilköğretim okulu ortaokula dönüşen sınıf öğretmenleri ise ilkokullara bir an önce atanma telaşına girmiş ve hizmet puanı yüksek olan öğretmenler okullarını değiştirmişlerdir. Fakat okul dönüşümleri kademeli olacağından henüz 2,3 ve 4. sınıfları olan ortaokullarda sınıf öğretmeni, 6,7 ve 8. sınıfı olan ilkokullarda ise branş öğretmeni kalmamıştır. Mevcut ilkokul ve ortaokul ayırımından dolayı da bu okullara gerekli öğretmen atamaları yapılamamıştır. (Ortaokullara sınıf, ilkokullara branş öğretmeni ataması yapılamamıştır.) Dolayısıyla yüz binlerce öğrencimiz eğitim-öğretim hayatlarını görevlendirme veya ücretli öğretmenlerle devam ettirmek zorunda kalacaklardır.

İlkokulun 4 yıla indirilmesi sonucunda ilk etapta 30 bin civarında sınıf öğretmeni norm kadro fazlası durumuna düşmüştür. Önümüzdeki yıllarda bu sayının 70 bine çıkması beklenmektedir. Norm fazlası öğretmenlerimiz çeşitli sertifika programlarına yönlendirilerek, asıl branşları dışındaki alanlara geçmeye zorlanacaktır.

Ayrıca yeni yasa ile eğitim kurumları yöneticileri de büyük oranda yönetim görevlerini kaybedecekler. Dönüşen ilkokullar ve ortaokullarda branşı tutmayan yöneticilerin yönetim görevleri düşmüş olacaktır. Bu durum eğitim kurumlarında yeni tartışmalara neden olurken ,yargı süreçlerinin de yeniden yaşanmasına neden olacaktır.

İlköğretimin 2. kademesindeki birçok okul, branş öğretmeni olmadan yeni eğitim-öğretim yılına başlamak zorunda kalacaktır. Görülen o ki, ortaokullardaki öğretmen açığı MEB tarafından her zaman olduğu gibi ücretli öğretmenlerle veya sertifikalı

öğretmenlerle giderilmek istenmektedir. Bakanlık tarafından 2006 yılında kurulan Mesleki Yeterlilik Kurumu'nun dağıttığı sertifikaların amacı ortaya çıkmıştır. Sertifikalı öğretmenlik ile öğretmenlerin iş güvencesinin ortadan kaldırılması hedeflenmektedir.

Kendi yönetmeliğini uygulamaktan aciz olan MEB'in beceriksizliği, norm fazlası öğretmenlerin atama ve yer değiştirmelerinde büyük bir karışıklık yaşanmasına neden olmuştur. MEB, yayınladığı İl İçi ve İller Arası Yer Değiştirme Kılavuzları ile adeta öğretmenlerle alay etmiştir.

Geçen yılki İller Arası Yer Değiştirme Kılavuzunda sınıf öğretmenleri için 2000 kadro açılmışken, bu yıl sadece 189 kadro açılmıştır. Açılan 7 ile (Bitlis, Hakkari, Iğdır, Kastamonu, Şanlıurfa, Şırnak, Tekirdağ) bakıldığında, yıllardır yer değiştirme bekleyen sınıf öğretmenlerimizin nasıl mağdur edildiği açıktır. Sınıf öğretmenlerinin bir tekinin dahi, norm kadro fazlası olmayacağını iddia eden Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer, bu sözünün arkasında durmamıştır.

Eğitim-İş, hukuk dışı uygulamalar içeren ve binlerce öğretmenimizi mağdur eden, il içi ve il dışı yer değiştirme kılavuzlarının iptali için Danıştay'a dava açmıştır.

YENİ SİSTEM MEVCUT ÖĞRETMEN YETİŞTİRME KOŞULLARINA UYGUN DEĞİLDİR

Mevcut öğretmen yetiştirme sistemi içinde okul öncesi dönem, 1-5. sınıflar, 6-8. sınıflar, 9-12. sınıfların öğretmenleri farklı bölümlerde ve farklı pedagojik ilkelerle yetiştirilmektedir. Yeni sistemde öğretmenler lisans düzeyinde aldıkları eğitimin hedeflediği yaş grubundan farklı bir grubun eğitimini üstlenmek zorunda kalacaklardır. İlk dört sınıfın öğretmenin hem okul öncesi hem sınıf öğretmeni olarak görev yapması sakıncalıdır.

Ne mevcut anasınıfı öğretmenlerimiz ne de mevcut sınıf öğretmenlerimiz 5 yaş çocuğunun ilkökul 1. Sınıf müfredatı için yetiştirilmemiş olduklarından bu konuda hem görevlendirilecek öğretmenler büyük zorluk yaşayacak hem de çocuklarımız öğrenimlerinin daha ilk yılında onarılması çok zor olan yaralar alacaktır.

TAŞIMALI EĞİTİM, İKİLİ EĞİTİM UYGULAMASI ARTACAK

6287 Sayılı Yasa hazırlanırken ileri sürülen en önemli gerekçelerden biri de kesintisiz 8 yıllık eğitim nedeniyle kırsal kesimde pek çok köy okulunun işlevsiz kaldığı, fizikî şartların yetersiz olduğu, yatılı bölge okullarına ya da taşımali eğitim merkezi olan okullara öğrencilerin taşınması için tahsis edilen servislerin uzun mesafeleri kat ettiği ve öğrencilerin bu yolculukta çektiği eziyetler olarak ileri sürülmüştü.

Ayrıca kırsal bölgelerdeki ailelerin küçük kızlarını bu şartlardaki taşınmalı eğitime vermeleri konusunda ciddi şikâyetleri olduğunu ve bu uygulamanın okullaşma, özellikle de kız çocuklarının eğitimi adına sorunlara kaynaklık ettiği ifade edilmişti.

Milli Eğitim bakanı Ömer Dinçer'in 2012 Yılı Bütçe sunuşunda verdiği taşınmalı eğitim kapsamındaki öğrenci sayıları incelendiğinde 2000-2001 eğitim-öğretim yılından 2010-2011 eğitim-öğretim yılına ait öğrenci sayılarında önemli farklılaşma olmazken, 2010-2011 eğitim-öğretim yılı ortaöğretim kurumlarında eğitim gören çocukların da taşınmalı eğitim kapsamına girdiği görülmektedir. Taşınmalı eğitim kapsamındaki öğrenci sayısının, ortaöğretimin de zorunlu eğitim kapsamına alınmasıyla, gelecek yıllarda hızla artması kaçınılmaz olacaktır. Bu bir anlamıyla, hızla kentleşen ve bunun sonucu köyden kente göç eden insanların ortaya çıkardığı doğal sonuç olmaktadır. Bu göç olgusu devam ettiği ölçüde köyler boşalacak ve dolayısıyla burada bulunan okullar işlevsiz kalmaya mecbur olacaktır.

Yine MEB'in verilerine göre 2011-2012 eğitim-öğretim yılında 741 bin 259 öğrenci (23 bin 990 okulun öğrencileri), taşınmalı eğitim kapsamına alınarak 5 bin 964 taşıma merkezi okullara, araçlarla taşınmıştır. 2002 yılında 35 bin ilköğretim okulu varken, 2012'de 32 bin 108 ilköğretim okulunun olması, ilköğretimde okul kapatmaların ve taşınmalı eğitim uygulamasının her geçen yıl arttığını gösteriyor.

2011-2012 eğitim-öğretim yılında ilköğretim okullarının 6 bin 953'ünde, ortaöğretim okullarının 1484'ünde olmak üzere, toplam 8 bin 437 okulda ikili öğretim yapılıyor. 4+4+4 düzenlemesi ile ilköğretim ve ortaokul sistemine geçileceğinden yeterli okul olmaması nedeniyle ikili eğitim yapan okul sayısı ilk etapta en az iki katına çıkacak.

2011-2012 eğitim-öğretim yılında Türkiye genelinde 10 bin 413 ilköğretim okulunda "birleştirilmiş sınıf" uygulaması yapılıyor. 4+4+4 düzenlemesi yeterli altyapı ve fiziki donanım hazırlıkları yapılmadan hayata geçirildiği için birleştirilmiş sınıf uygulamasının daha da artması kaçınılmaz olacak.

Bu konularda da MEB, Stratejik Planında yer alan, "ilköğretimde ikili eğitimden tekli eğitime geçileceği" ve "taşınmalı eğitim uygulamasının azaltılacağı" hedeflerinden sapmıştır.

AĞIRLIKLI ORTA ÖĞRETİM BAŞARI PUANI NEDEN KALDIRILMIŞTIR?

4+4+4 yasasına bağlı olarak (2547 Sayılı YÖK 45. Maddesinde Yapılan Değişiklikle), üniversite yerleştirme puanlarının hesaplamasında yer alan Ağırlıklı Ortaöğretim Başarı Puanı (AOBP) kaldırıp, öğrencinin diploma notunun dikkate alındığı

Ortaöğretim Başarı Puanı (OBP) getirildi.

Gelecek yıl uygulanacak olan bu sistem, Fen ve Anadolu liselerini cezalandırmaya yöneliktir. Öncelikle başarılı okullarımızdaki öğrencilerin bu okullardan ayrılmasına yol açacaktır.

Ülkemizde, ekonomik ve sosyal farklılıklardan dolayı bölge ve iller arası hatta aynı il içinde okullardaki eğitim farklılıklar göstermekte, doğal olarak da öğrencilerin ölçme ve değerlendirmelerinde ülke çapında bir standart bulunmamaktadır. Dolayısıyla bu yeni uygulama var olan eşitsizliği daha da artırmaktan öteye geçmeyecektir.

ÖSYM'nin söz konusu yeni uygulaması, devlet okullarından özel okullara ve cemaat okullarına geçişlere kapı açmaktan öte bir amaç gütmemektedir. Bu değişim, özellikle özel okullarda ve cemaat okullarında gerçekçi ölçme ve değerlendirme yerine şişirme not ile öğrenci başarısının artırılarak üniversiteye girişte ayrıcalık yaratacaktır.

Torba yasaya dönüştürülen 6287 sayılı yasanın yüksek öğretime getirdiği diğer önemli değişiklik ile üniversitelere yapılacak bağışların gelir vergisinden düşürülmesi sağlanmıştır. Böylece tarikatlar veya değişik örgütlenmeler doğrultusunda oluşturulan üniversiteler ve onlarla işbirliği yapan özel ya da tüzel kişilerin parasal akışına kanun güvencesi getirilmiştir.

YANDAŞA YENİ FIRSATLAR YARATMA PROJESİ; FATİH

Tarihte ilk kez Hitler ve Mussolini tarafından başvuru, "TORBA YASA" diye adlandırılan yasa yapma tekniği çerçevesinde hazırlanan yasanın son ürünü, AKP iktidarının seçim dönemi propaganda ögesi olan, ancak uygulamada zorlandıkları "Fatih" projesinin her türlü harcama giderleri ile mal ve hizmet alımlarını Kamu İhale Kanunu kapsamının dışına çıkarılmasıdır.

Hem çok büyük paraların döndüğü ve politize olmuş hem de 2015 yılı gibi uzun süreye yayılmış Fatih projesi harcamalarının Kamu İhale Kanunu kapsamı dışına çıkarılmasında; kamu yararı bulunmadığı gibi, devlet bütçesini koruma, harcamaların denetlenebilir olma ve hesap verilebilir olması da söz konusu olamayacaktır. Bu durum bu harcamaların altına imza atacak olan yöneticilerin de zan altında kalmasına neden olacaktır.

SONUÇ

“Dindar Cumhurbaşkanı” söylemleri ortaya atıldığı için hemen ertesinde toplumda “**torba yasa**” olarak adlandırılan ve kamu çalışanlarının haklarını gasp eden yasal düzenlemeler gerçekleştirilmiştir.

İlginçtir ki, ülkeyi bölecek anayasa tartışmalarının yapıldığı dönemde de ortaya “**dindar nesil**” söylemi atılmıştır. Bunun aslında yapılması düşünülen anayasa değişikliklerine bir zemin hazırlamak olduğunu anlamak hiç de zor olmasa gerek.

Eğitim-İş olarak, gerek **652 sayılı KHK** ve gerekse **4+4+4 12 Yıllık Kesintili Zorunlu Eğitim Yasası** gündeme geldiğinde amaçlananları ve ortaya çıkacak sorunları paylaşmıştık. Bugün haklılığımız ortaya çıkmaktadır. İktidarın 28 Şubat süreciyle hesaplaşmak gibi bir derdi yoktur. Kendilerini iktidara taşıyan süreçle hesaplaşamazlar. “O halde buradaki asıl hedef nedir?” sorusu gündeme gelmelidir.

İşte asıl hedef Türkiye Cumhuriyetinin kurucu değerleri ve devrim yasalarıdır. Siyasal iktidar, milli eğitim alanında yaptığı çalışmalarda asıl hedefinin Cumhuriyetin Kurucu Değerleri, Atatürk İlke ve Devrimleri olduğunu artık açık olarak ortaya koymaktadır.

Ne yazık ki siyasal iktidar, bunları yaparken halkın dini duygularını suiistimal etmekte, asıl niyetini sahte bir dindarlık arkasında gizlemeye çalışmaktadır.

Görünen o ki; siyasal iktidarın bu yasaya bağlı olarak ulaşacağı **ikinci aşama karma eğitime son vermektir**. Bu yasanın hazırlanmasına destek sunan yandaş yapılar çıkardıkları yayınlarda bunu açıkça ifade etmişlerdir. Yandaş sendika, “Eğitime Bakış” adlı dergisinin sadece karma eğitime ayırdığı bir sayısında, “Bakanlığa düşen görev, insanları kendi inançlarıyla, kültürleriyle ve pedagojik ilkelerle çelişkiye sokan mecburi karma eğitim uygulamasına son vermek olmalıdır”, “Karma eğitim mecburiyeti bir insan hakkı ihlalidir; öğrencinin ve öğrenci velisinin iradesine zorbaca el koymaktır” ifadelerine yer vermiştir.

Öğretim birliğine son vererek, medrese-mektep ikilemini günümüze taşımak isteyen bu anlayışa karşı, toplumun her kesiminin içinde olacağı eylem ve etkinlikler süreci başlatmanın gerekliliği ortadadır. Günlük popülist ve günü kurtarmaya yönelik şov içerikli eylemlerle bu süreci durdurmak mümkün görünmemektedir. Yapılması gereken farklılıklarımızı bir kenara bırakarak, ülkemizi ortaçağ karanlığına teslim etmek isteyen siyasi iktidara karşı eylem birlikteliğini gerçekleştirmektir.

Eğitim-İş olarak, Cumhuriyetimize yönelen bu saldırı yasalarına karşı her türlü ilkeli birlikteliğe hazır olduğumuz kamuoyuyla paylaşmak isteriz.

EĞİTİM-İŞ

AĞUSTOS 2012